Лютий в гості на гостину
кличе всю свою родину.

Та родина — не мала,
суне й суне без числа:
морозища, морозенки —
і великі, і маленькі;
завірюхи клаповухі,
і сніжинки-балеринки,
і вітренко, і вітрисько —
вже вони близенько, близько.

Ще до ночі в темнім борі
вся родина буде в зборі.

Запита родину Лютий:
— Чи то кожний
добре взутий?..

Брів не хмурте, сестри, браття,
стане сили і завзяття!
Гей, у коло! —
І зі сну
збудять танцями
весну!